

Egressy Hírmondó

AZ EGRESSY GÁBOR KÉTTANNYELVŰ MŰSZAKI SZAKKÖZÉPISKOLA DIÁKLAPJA

XI. évfolyam 2. szám

2008. december

*„Önmagunk megismerése a legnagyobb utazás,
a legfélelmezbesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás.”*
Márai Sándor

Számunk tartalmából

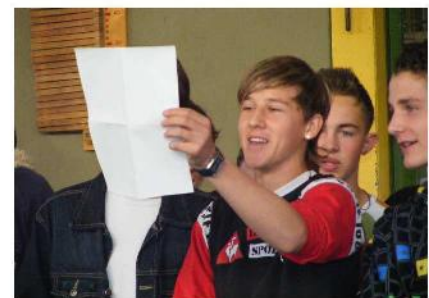
Megemlékeztünk Egressyről

színpadon

kiállítással

Gólyákat avattunk

Felkerestük
szülőfaluját

2008 NOV 10.

BUDAPEST FŐVÁROS ÖNKORMÁNYZATAHUMÁN VÁROSPOLITIKAI
FŐPOLGÁRMESTER-HELYETTES**König Sándor Igazgató Úrnak**

Egressy Gábor Kéttannyelvű Műszaki Szakközépiskola

Tisztelt Igazgató Úr! Kedves Diákok! Tisztelt Ünneplők!

Szívből köszöntöm a névadójának 200. születésnapját ünneplő iskolai közösséget. Öszintén sajnálom, hogy nem tisztelegherék Önökkel együtt e kiváló férfiú, nemzeti kultúránk kiemelkedő alakja és nagyszerű hazafi emléke előtt.

Fontos az emlékezés, mert összeköti a múltat a jelennel. A nagy elődök példája, szellemi hagyatéka mindig viszonyítási pont az utókor számára. Arra készíti, hogy elgondolkodjék: vajon méltó-e hozzá? Őrzi-e, ápolja-e azokat az értékeket, amelyeket elődje örökül hagyott?

Bár az Egressy Gábor szakközépiskola elsősorú feladata nem az eladóművészet vagy az anyanyelv művelése, félévszázados múltja mégis azt bizonyítja, hogy bármit is válasszunk hivatásunknak, azt kötelességünk a legmagasabb szintre fejleszteni. Iskolájuk tevékenységének sokszínűsége, a kor követelményeihez igazodó állandó megújulási képessége, a hátránnyal induló tehetségek felkarolása, a gyermekek nevelése terén elért eredményei bizonyítják, hogy méltó a Pro Scholis Urbis és a Budapestért elismerésekre, és méltó névadója emlékének őrzésére.

Kívánom, hogy tegyék ezt büszkeséggel, minden okuk megvan rá.

Kelt Budapesten, 2008. november 13-án.

Üdvözlettel:

Horváth Csaba
főpolgármester-helyettes1052 Budapest V. Városház utca 9-11 • Levélcím: 1840 Budapest
Telefón: 327-1001 • Telefax: 327-1798

Megemlékezés Egressy Gábor, iskolánk névadója születésének 200. évfordulójáról

Egressy Gábor

Kéttannyelvű Műszaki
Szakközépiskola

2008. NOVEMBER 13 - AN, CSÜTÖRTÉKEN BUDAPESTEN

Így élt Egressy Gábor

EGYFELVONÁSOS SZÍNPADI JÁTÉK

SZEMÉLYEK

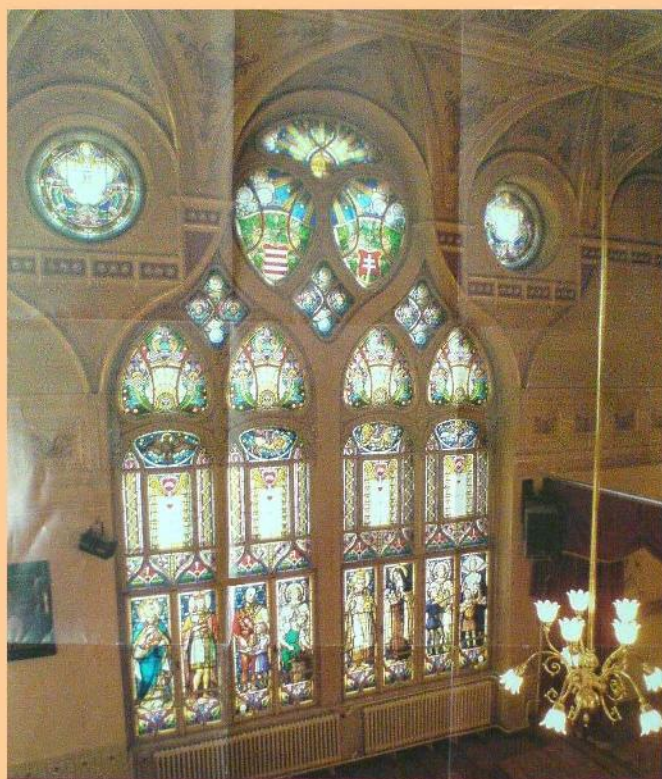
Egressy Gábor:	Talpai Bólint	Érettelgázdó:	Kovács Ádám
Szentpétery Lezsanna:	Csvados Alexandra	Díátick:	Tóth István
Peiszl Sándor:	Zimonyi-Ágai István		Mészáros Bernad
Egressy Edna:	Szedes Zoltán		Tóth Dávid
Egressy Ákos:	Szabó Krisztina		Han Péter
Szenes Ádám:	Székely Zoltán		Gyöngyösi Péter
Dévény:	Fürstingerné J. Márta	Énekes:	Szedes Zoltán
Arany János:	Trigo-eff György	Rap:	Kovács Ákos
Tanár:	Talpai Ágnes		Székely Zoltán

VALAMINT

A tartástól kamarakórosok:	Vidnyánszky:	Sonogyváry Ákos
A Faluólal Lénvöljke:		az Egressy vólal díákjelölél elvult
Benevöljke:		Mosztalja Társulat
Hang és fényvöljke:		Gregus Ákos
		Jéger Sándor

A szövegkönyvet írta: Fürstingerné Juhász Márta
Simon Gabriella
Kendöljke: Simon Gabriella

Színiaptér: Szekeres Bernad

NÁDOR TEREM

Nádor Hall * Nádor-Saal
salle Nádor * Sala de Nador * Зал Надора

Interjú

Simon Gabriella tanárnővel, a színpadi előadás rendezőjével

Készítette: Tenke Dániel 13. K

Először is szeretnék a szerkesztőség nevében gratulálni Tanárnőnek a színdarab sikeréhez.

- *Az előadás láttán felmerül bennem a kérdés: Mint rendezőnek vannak korábbi tapasztalatai?*

Igen, már korábban is volt alkalmam rendezőként tevékenykedni, több korosztállyal is dolgoztam már mint rendező.

- *Akkor gondolom a szereplőválogatással nem voltak nagy gondok.*

Tulajdonképpen kiválasztani a megfelelő embert a megfelelő szerepre az egyik legnehezebb feladat, ráadásul az Egressy nem bővelkedik éppen lányokban, a fiúk többségére pedig a félénkség jellemző, ezek a tényezők befolyásolták, illetve nehezítették a szereplőválogatást.

- *Mennyi időt vett igénybe a felkészülés? Milyen gyakran voltak próbák?*

Október elején volt iskolánkban a Reneszánsz Verseny, és mivel ennek a főszervezője voltam, az érdelemes munkálatokat csak a verseny után tudtuk elkezdni.

- *Akkor tulajdonképpen összesen egy hónap állt a rendelkezésükre a darab megformálásához?*

Igen így van, ezért is volt viszonylag sok próba. Az előadás előtti 3 héten már minden nap volt próba, az utolsó 2 héten pedig mindenkinek, minden nap volt próbája. Ebben az időszakba beletartozik az őszi szünet is, amikor a diákok többször is bejöttek, hogy próbálhassák a darabot.

- *Ez azt jelenti, hogy elszántan álltak hozzá az előadáshoz.*

Igen, bár az is hozzátartozik a történehez, hogy voltak az elején pótpróbák, mert valaki éppen nem tudott jelen lenni az adott próbán, ezért egy-egy jelenetet a hiányzás miatt a kelletnél többször próbáltunk el, de szerencsére az utolsó két héten már mindenki jelen tudott lenni, amikor szükség volt rá.

- *Volt szükség a próbák során az elképzelések megváltoztatására?*

Állandóan. A szerepek kiosztásán is változtatni kellett, hiszen a biztos pontnak látszó, Egressy Gábort alakító volt itteni diák mégsem tudta vállalni a szerepet. Ezért is külön köszönet illeti Talpai Bálintot (12. C), akinek ilyen rövid idő alatt sikerült beletanulnia a szerepbe. Dominó effektusként pedig jött a többi változtatás.

Az eredeti elképzelésben a kolleganóm játszotta volna Egressy feleségét, de egy 18 éves diák mellett mégsem állhat ott egy tanárnő, mint az ő felesége. A darab színpadra viteléről már nem is beszélve. A próbákat az iskola ebédlőjében kezdtük, és sok elképzelésből nem lett semmi vagy jelentősen változtatni kellett azon.

- *Mi volt ennek az oka?*

A színdarabot a Vakok Intézetének színpadán adtuk elő, nekünk erre a színpadra kellett írni a darabot. Sajnálatos módon azonban ezt a színpadot elsősorban hangversenyek lebonyolítására tervezték, nem pedig színi előadásokra. Meg kellett oldanunk, hogy az összes díszlet már a kezdettől a színpadon legyen, de a diákokat is a színpadon kellett „tartani”, hiszen nem volt oldalt kijárata a színpadnak. A hang- és fényeffekteket is folyamatosan módosítani kellett.

- *Hányszor volt lehetőségük ezen a színpadon próbálni?*

Általában itt egy próbalehetőséget biztosítanak a fellépőknek, ami például egy vonós-négyesnek rendszerint elegendő is. Ezúttal azonban szerencsére többször is adtak lehetőséget a színpadon gyakorlásra – egészen pontosan hat alkalommal.

- *Az előbb említette, hogy egy kolleganője is fellépett a darabban. Miért döntött úgy, hogy tanárok is szerepeljenek a darabban?*

Vannak olyan szerepek, amiket diákokkal nem lehet megformálni. A mi esetünkben ilyen volt például Arany János szerepe, akit sikeresen alakított Grigoreff György kollégám.

- *Őn szerint volt kiemelkedő produkciót nyújtó diák az előadásban?*

Én úgy gondolom, hogy az idő szűke ellenére is mindenkiből sikerült a maximumot kihozni. Csak néhány név a rend kedvéért: Szeder Zoltán (12. K); Tóth István (10. A); Bot Szilvia, Kovács Alexandra, Han Péter, Tóth Dániel (11. E); Koós Ádám, Talpai Bálint (12.C); Mező Bence (11. S) valamint Gyebnár Krisztián (9.K). Továbbá külön köszönet illeti a volt egressys fiúkat, akik eltáncolták a palotást a Hunyadi László című Erkel-operából. Ők is nagyon kitettek magukért, sőt a tanári énekkarról se feledkezzünk meg ☺.

- *Összességében mi lehetett a legnehezebb a színdarabbal kapcsolatban?*

A sok stílust és a sok embert összefogni, és egy kész produkciót alkotni a sokaságból, de úgy érzem ez sikerült is, mindenki nagyon odatette magát, és a végére az egész összeállt.

- *Számított ekkora sikerre? Elő fogják még adni?*

A vártnál nagyobb lett a sikere. Őszintén szólva elég bonyolult lenne kivitelezni, hogy újra előadjuk a darabot, hiszen ahhoz mindenkivel el kellene kezdeni újra gyakorolni, másrészt ki kellene bérelni a színpadot - a tornaterem sajnos nem lenne alkalmas a színpadi előadásra -, ami nem kis összeg ugyebár, és még sorolhatnám.

- *Köszönöm az interjút, és további sikeres munkát kívánok Tanárnőnek.*

portrék

Néhány egyéniség a színdarabból

EGRESSY GÁBOR

Talpai Bálint (12. C)

A Dr. Mező Ferenc Általános Iskolába jártam, amikor az akkori magyartanárom felkért, legyek főszereplője egy színműnek. Először féltem, hogy én erre nem vagyok képes, és nem is foglalkoztatott addig a „színészet”. Az előadásnak nagy sikere lett, de sose gondoltam volna, hogy én még valamikor a színpadon fogok állni.

Itt az Egressyben a magyartanárnőm mondta először, hogy próbálkozzak meg az évnytőn egy verssel. Talán ekkor láthatta rajtam, hogy nincs lámpalázam, s az első felkérést újabbnak követték.

Szeptember első napjaiban tanácsolta, jelentkezsek az Egressy életét feldolgozó színpadi darabba, és menjek el a szereplőválogatásra. Mikor megtudtam, hogy én fogom eljátszani a főszerepet, hatalmas megtiszteltetésnek éreztem.

A próbák során tapasztaltam meg, hogy nem egyszerű feladat azonosulni Egressy Gáborral. Nagyon sokat kellett gyakorolnom, de szerencsére ebben segítségemre volt Simon tanárnő. Kimondottan élveztem az előadást, és külön örülök annak, hogy nagyon jó barátságot köthettem az előadás szereplőivel.

A sokszor „gyötrelmesnek” tűnő próbák ellenére, ma már azt gondolom, hogy mindannyiunkban az munkálkodott, hogy méltón emlékezzünk az iskola névadójára. Örülök, hogy ennek részese lehettem.

PETŐFI SÁNDOR

Záhonyi-Ábel István (11. K)

Cselei Mártának hívták alsós osztályfőnökömet a Zuglói Hajós Alfréd Általános Iskolában. Ő ismerte fel, hogy jó érzésem van a szavaláshoz. Elvárta, hogy minden évben induljak az iskolai versmondó versenyen, ahol aztán többször elsőként vagy helyeztként végeztem. A sikerek igazolták Márti néni jó megérzését, ezért később több iskolai darabban is szerepet kaptam. Habár nem színészeknek készülök, mindig szerettem a verseket és ezeket a szerepeket.

Az Egressybe érkezve, tanáraim is felfigyeltek e képességeimre, biztatásukra már 9.-esként elindultam az iskolai Szép Magyar Beszéd versenyen, ahol második helyezést értem el. Majd több ünnepi rendezvényre kértek fel verset mondani.

Az idei évben nagy megtiszteltetés ért, megkaptam Petőfi Sándor szerepét az Egressy Gábor emlékére rendezett színdarabban. Mondanom sem kell, ez volt az eddigi legnagyobb és legnehezebb feladat számomra. Petőfivel azonosulni, és azt a hangulatot átélni, ami akkoriban uralkodott, egyáltalán nem volt könnyű. Persze a sok gyakorlás és Simon tanárnő instrukciói sokat segítettek, és az előadáson már könnyedén el tudtam játszani Petőfit. A próbák alatt rengeteg új élménnyel és baráttal gazdagodtam, azt hiszem, hogy ez az előadás egy életre szóló élményt nyújtott számomra.

Remélem a jövőben más iskolai darabban is lehetőséget kapok, hiszen számomra élmény a színpadon játszani.

portrék

EGRESSYNÉ Szentpétery Zsuzsanna

Kovács Alexandra (11. E)

Általános iskolában már felléptem különféle színdarabokban. Azok nem voltak különösebben jelentősek, ugyanakkor megszerettették velem a színpadi világot.

Nem idegen számomra a közönség előtti fellépés, ugyanis már közel 3 éve rendszeresen énekelek szlovákiai szülőfalumban, Gömöralmágyon. Van saját kíséző zenekarom is. Velük járok különböző fellépésekre. Iskolai és egyéb rendezvényekre kapunk rendszeresen meghívásokat. Bár a családom időközben Budapestre költözött, én azért rendszeresen tartom a zenekarral a kapcsolatot. Minden hétvégén próbálunk, és újabb számokat gyakorolunk.

Talán ennek is köszönhető, hogy most, az iskolai ünnepségre készülve nem volt gondom a szövegtanulással. Egyébként is jó a memóriám.

Az Egressy-darabban Fürstingerné tanárnő ösztönzésére és Simon tanárnő felkérésére vettem részt. Szívesen vállaltam, mert nem féltem a szerepléstől, sőt egy új kihívásnak tekintettem.

Tetszett a rám osztott szerep. Úgy érzem, sikerült azonosulni Egressy felesége, Szentpétery Zsuzsika személyiségével, érzelmeivel.

Mivel fontos volt számomra ez a lehetőség, minden próbán jelen voltam, és a közös munka során megkedveltem szereplő társaimat. S azt gondolom, ez kölcsönös volt. Éppen ezért jó hangulatban folytak a próbák.

A bemutaton szinte egymásért izgultunk, s mindenki igyekezett a legjobbat nyújtani. Talán ezt érezhette meg a közönség, ezért arathattunk olyan nagy „sikert”. Már ha sikernek tekinthető a mi amatőr fellépésünk.

A családom is örömmel figyeli próbálkozásaimat, és biztatnak, hogy minél többféle feladatot vállaljak el. Az Egressy-előadásra is eljöttek; édesanyám nagyon büszke volt rám.

A jövőre vonatkozó terveimben egyelőre nem jelenik meg a színészi munka, de az éneklést mindenképpen folytatni szeretném. Persze ha adódnak alkalmak, természetesen élni fogok velük.

Köszönöm Simon tanárnőnek a segítséget, a biztatást, s azt, hogy lehetőséget adott számomra ebben a darabban.

EGRESSY BÉNI

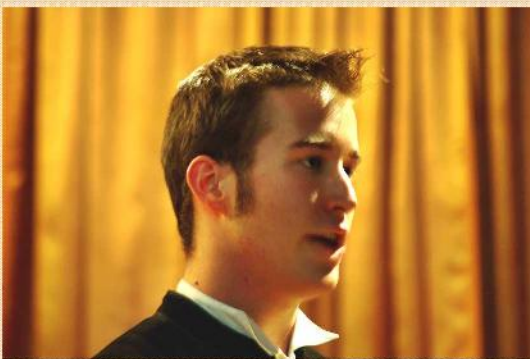
Szeder Zoltán (12. K)

Sajnos Zolit – betegsége miatt – nem tudtuk megszólaltatni, de őt szinte már az egész iskola ismeri. Láthattuk fellépni zenekarával a korábbi évek szalagavatóin, megcsodálhattuk énekét a különféle rendezvényeken, s részt vett – többnyire sikeresen – a helyi versmondó és Szép Magyar Beszéd versenyeken is.

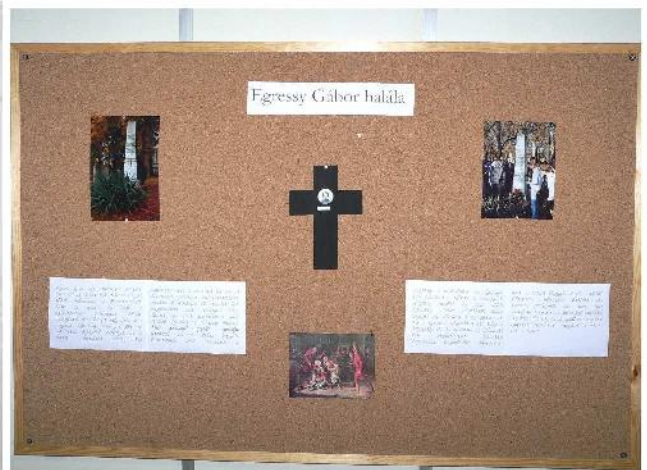
Az ő világa elsősorban a zene; különórákon tanul énekelni; híres zenés darabok közismert dalaiival teszi próbára tehetségét. Mint pl. a Romeo és Juliából a veronai dal, amit már egy iskolai rendezvényen is bemutatott – nagy sikerrel.

Ismereteink szerint tanulmányait a Színművészeti Egyetemen kívánja folytatni musical szakon. De addig is – reméljük – sok örömet szerez még nekünk az énekével.

(szerkesztőség)

Egressy múzeum

LÁTOGATÁS

SAJÓLÁSZLÓFALVÁN, EGRESSY SZÜLŐFALUJÁBAN

Interjú Palkó Ágnes tanárnővel

Az interjút készítette: Horváth Áron 12.K

Egressy Gábor születésének 200. évfordulójáról nemcsak „házon belül”, hanem házon kívül is megemlékeztünk. Ennek a rendezvénysorozatnak volt a része tanáraink kirándulása Egressy Gábor szülőföldjén, Sajószőlőfalván. A község – mint tudjátok – Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, a Miskolci kistérségben található.

A részletekről a kirándulás ötletadóját és szervezőjét, Palkó Ágnes tanárnőt kérdezem.

– *Hogyan vetődött föl Egressy Gábor szülőföldje, Sajószőlőfalva felkeresésének ötlete?*

Palkó Ágnes: Az egész úgy kezdődött, hogy magánemberként egyébként is terveztem, hazamegyek meglátogatni rokonaimat, ugyanis én szintén erről a vidékről származom. Mivel az én kis falum nem messze van – csupán néhány km-re – Egressy szülőföldjétől, gondoltam, meglátogatom Sajószőlőfalvát is. Telefonáltam a helyi templom tiszteletes asszonyának, aki azt kérte, ha tudunk, vegyünk részt november 16-án az Egressy emlékére tartott istentiszteleten. Ekkor a tanári szobában kitűztem egy hirdetőt, amiben az állt, hogy várom azoknak a kollégáknak a jelentkezését, akik ugyancsak szívesen meglátogatnák Egressy szülőfaluját. Néhány nap múlva kellemes meglepetés várt, amikor megláttam a jelentkezők listájának hosszú sorát. Jó néhány kollégám örömmel fogadta a kezdeményezést.

*Ebben a boltíves szobában született
Egressy Gábor*

– *Milyen fogadtatásban volt részük Sajószőlőfalván?*

P.Á.: Büszkén mondhatom, hogy nem kellett csalódnom a vidéki vendégszeretetben. Az alig 500 lelkes kis falu mesebeli „terülj-terülj asztalkával” fogadott minket. A programok gördülékenységét a helyi tiszteletes asszony irányította. Az ő kérésére sürgött-forgott a falu.

Az istentiszteletre egy kis meglepetéssel készült iskolánk kórusa, az Egressy-napra összeállított műsort adtuk elő. A végén pedig megkoszorúztuk az Egressy emlékére állított márványtáblát is.

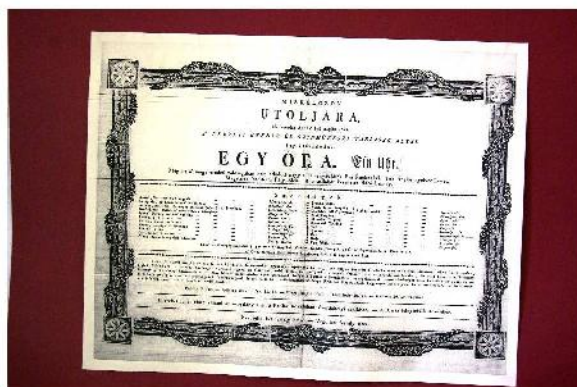
– *Mennyire él még Egressy szellemisége a faluban?*

P.Á.: Igen elevenen, hiszen ezért is rendezték ezt a kis megemlékezést, amit egyébként már évek óta rendszeresen megtartanak. Büszkék arra, hogy a magyar történelem ilyen jeles alakja született Sajószőlőfalván. Erről tanúskodik, hogy az országban egyedül itt volt Egressy Gábor nevét őrző intézmény, a helyi általános iskola, amely sajnos már megszűnt.

– *Szeretné az iskola a jövőben is fenntartani a kapcsolatot a faluval? Van esetleg ilyen kezdeményezés?*

P.Á.: Természetesen, szeretnénk fenntartani ezt a jó viszonyt, amit sikerült kialakítani, azon a kellemesen eltöltött napon. Meghívást kaptunk, hogy jövőre ismét látogassuk meg Sajószőlőfalvát. Úgy érzem, hogy a mostanában formálódó kórus is ezt a kötődést hivatott jelképezni.

– *Köszönöm az interjút, és kérem, hogy a sajlószőlőfalvai hírekről legyen szíves tanárnő a későbbiekben is tájékoztatni a Hírmondó olvasóit.*

*Egressy első fellépését (Miskolcon)
dokumentáló színlap*

GÓLYANAP

2008. november 7-én érkezett az új kilencedik osztályok megmérettetése, bemutatkozása az Egressyben.

Reméltük, hogy nem égünk le (nagyon) a Gólyanapon, és méltó folytatói leszünk a 9. K osztályosok eddig elért teljesítményének, mivel ők már többször jeleskedtek ezen a napon.

Minden 9.-es osztály a neki megadott ország jellegzetességeivel és a rá jellemző tárgyakkal díszítette fel a saját osztályát. Ezt a munkát az iskola tanáraiból és diákjaiból álló zsűri értékelt.

Később az események a tornateremben folytatódtak.

Minden osztálynak egy kisebb előadást kellett tartania. Mi a Szózatot, Magyarország egyik legjellemzőbb versét szavaltuk el.

Mikor odaálltunk a többiek elé, senki nem akart az első sorban szerepelni, ezért elkezdtünk hátrálni. Végül az osztályfőnökünk vetett véget a pánikszzerű tolatásnak.

Ezt követően minden osztályból egy diák jellemezte az osztályfőnöküket és az iskolát. A tanárok elvörösödve és meglepetten hallgatták a róluk mondott jót és rosszat.

Az ügyességi vetélkedőn lányomokat egymás után rakva kellett minél hamarabb a célba érni. Annak ellenére, hogy az osztályunk legtermesebb embere küzdött, sikerült elsőként beérnie.

Ezután az osztályok egy-egy ismert dalszöveget kaptak, melyet 5 perc gyakorlás után kellett előadni. Ha az énektanárunk ezt hallja, biztosan fülét befogva menekül el.

A vetélkedő végén a zsűri az összegyűlt pontok alapján kihirdette az eredményt.

Az első helyezést osztályunk, a 9. K kapta.

Reméljük, ezen a napon bizonyítottuk, hogy mi is méltók leszünk arra, hogy az Egressy diákjaiként aktívan részt vegyünk iskolánk életében.

Bíró Ede
9. K

Gólyaeskü

*Én, egressys gólya,, kinek a matematika a hajó rugója.
Kinek a büszkeségtől nem hajlik a csigolya,
Kire nem hat semmiféle tanári rigolya.
Elveimet feladom, most az egyszer fogadom,
Hogy jelenlétemmel az órákat nem zavarom.
Ígérem, hogy könyveimet maximálisan kímélem,
S ha kell, tanáraimat (ha hallják) feltétel nélkül dicsérem.
Esküszöm, hogy a menza próbálkozásait eltűröm,
Az ingem ujját cigizés előtt feltűröm,
Megtanulok mindent, mi a túléléshez kell, vagyis:*

- az unalmas órákon nem ásítok,
- a Bukva tanár úr előtt nem sántítok,
- az igazgató úr előtt nem fésülködöm,
- a pszichológus előtt nem rángatózom,
- az osztályfőnökömnek nem panaszkodom,
- az idősebb diákoknak előre köszönök,
- az iskolából soha el nem szökök.

*Ha esküm megszegem, jogosan ér utol ifjúi végzetem,
S testem-lelkem jövőre is a gólyaké legyen!*

Sajnos az előző számból kimaradt az élménybeszámoló a nyár eleji nemzetközi diáktáborról, amelyben az Egressyből 5 diák vett részt Balázsovcicsné Szíj Judit tanárnő vezetésével. A mulasztásért – amelyet most szeretnénk pótolni – elnézést kérünk. (szerkesztőség)

Élménybeszámoló

DanubeTeensCamp
2008

Szombaton du. 5 óra körül érkeztünk meg a táborba. Az időjárással szerencsére nem volt problémánk (legalábbis az első napon), viszont egyik társunk, Bugi, sajnálatos módon az indulás előtti napon lesérült, így az ő táskáit is nekünk kellett cipelni át a városon. Nem volt leányálmom, az biztos. A táborban első dolgunk volt a sátrakat felállítani, ami viszonylag gyorsan ment, bár a vacsoráról még így is késtünk egy keveset.

Vacsora után, este fél 9 tájban elkezdődött a „Welcome Event”. Ez a csapatok bemutatkozásának programja volt; mindenki saját elképzelései szerint mutathatta be magát, csapatát, vagy egyszerűen csak szórakoztathatta a közönséget. Nekünk kijutott a bemutatkozóból, és persze a „szórakoztatás” sem maradt el. Ami (nem mellesleg) annyira nagy sikert aratott a lányok körében, hogy kijelenthetjük: a mi előadásunk tetszett legjobban a közönségnek.

Másnap délelőtt „Creative Workshop”-ok voltak. Néhány a sok közül: a „Mimesis” nevezetű programban a természetbe, környezetbe olvadó „tárgyakat” kellett készíteni, papír ecset és festék segítségével. Hogy kiderüljön, melyik csapatnak sikerült jobb „álfaleveleket” és egyéb érdekességeket csinálni, egy rövid versenyre került sor: meg kellett találni a másik csapat alkotásait. Egy másik „Creative Workshop” program az „Express Yourself” volt. Itt először állathangokat kíséreltünk kiadni, több-kevesebb sikerrel, aztán érzelmeket kellett kifejeznünk a hangok segítségével. Volt még továbbá testfestős, labirintuséplős és még rengeteg más szórakoztató program.

Hétfőn két program volt: az egyik csoport egy bizonyos „Green Tour”-on vett részt, míg a másik a „Lido” nevezetű strandon kapott különböző feladatokat a fürdés és napozás mellett. Mi ekkor a strandos csoportba kerültünk. A strand nem csak a kikapcsolódásra adott lehetőséget, hanem a barátkozásra is. Ekkor már kezdtek a diákok a gátlásukat levetkőzni és egyre többet beszélni, tevékenykedni a más országból jöttekkel. A kellemesen meleg nap végére csúnyán beborult az ég, és hamarosan el is kezdett szakadni az eső. Emiatt és a tíz centis víznek köszönhetően (amihez később még jégeső is társult), a „Bat Dance” nevű program befejezetlen maradt. Több ember sátra annyira beázott, hogy kénytelen volt a zuhanyzóban, illetve annak előterében aludni.

Kedden délelőtt ugyanazok a programok voltak, mint hétfőn, csak csoportváltással. Az egyik csoport a strandon töltötte idejét, míg a másik csoport a táborban pihent. Ekkor sikerült több érdekes kártyajátékot is elsajátítanunk, később egy gyors páros-, ill. egyes pingpong-bajnokságot szerveztünk. A páros mérkőzés döntőjében nagy csatával, de végül is nyert a magyar-szerb duó, míg egyesben két magyar játszhatott a bajnoki címért. Délután ismét beborult, aztán leszakadt az ég, emiatt elmaradt a „Green Tour”, helyette a nagysátorban teljes pompájában megtartották a „Bat Dance”-et. Ez egy XVIII. századi hagyományos tánc, amit a választott párunkkal kellett elsajátítani, igen szórakoztató volt, ajánlom mindenkinek! Később elállt az eső, így volt lehetőség egy rövidített „Green Tour” megtartására, ezen a programon megtekinthettük a környék természeti szépségét és csodálhattuk a látványt, amit a nemzeti park nyújtott.

Szerdán - az indulás előtti napon - mindenkinek volt Bécsben 5 órája, hogy megnézze a város nevezetességeit, fotókat készítsen, bevásároljon, illetve kedve szerint töltse idejét. Délután, visszaérve a táborhelyre, a „Rainbow Meeting” nevezetű program zajlott, amelynek keretén belül a táborban tapasztalt élményeinket, érzéseinket kellett papírra vetnünk (rajz, illetve szöveg formájában), és egy képeslapot is kellett készíteni. Este egy kis visszatekintés volt a színpadon képek formájában az addigi programokról és a tábor szabadidős jeleneteiről.

Csütörtök reggel pedig könnyes búcsút vettünk újdonsült barátainktól és szeretteinktől. A visszaúton semmi különleges nem történt azon kívül, hogy mindenki aludt a buszon, de hát ez ennyi program és szélsőséges idő után érthető.

Készítette:

Földi Péter és Tenke Dániel 13/K.

A táborban részt vettek: Csombor Mónika, Földi Péter, Hajnal Gábor, Peredi Péter, Tenke Dániel.

ÍRÓ-DEÁK 2009. PÁLYÁZAT 10-18 ÉVESEKNEK

A hódmezővásárhelyi Szent István Általános Iskola 16. alkalommal hirdeti meg országos ÍRÓ-DEÁK vers-és novellaíró pályázatát.

KATEGÓRIÁK:

Novella:

5-6. és 7-8. évfolyam (ált. isk.)

9-10. és 11-12. évfolyam (középisk.)

Vers:

5-6. és 7-8. évfolyam (ált. isk.)

9-10. és 11-12.évfolyam (középisk.)

A pályaműveket legfeljebb 4 gépelt oldal terjedelemben név, cím, telefonszám és e-mail cím feltüntetésével **2009. február 13-ig** várjuk az iskola címére:

*Szent István Általános Iskola
6800 Hódmezővásárhely, Szent István utca 75.*

Kérjük a határidő pontos betartását! A határidőn túl beérkező pályázatokat nem áll módunkban elfogadni.

A **döntőre** előzsűrizés után kerül sor **2009. április 24-én**, ahova a legjobb munkák szerzőit hívjuk meg.

- **Az értesítések várható időpontja: 2009. március vége.**
- **Minden pályázó mellékeljen előre megcímezett, bélyeggel ellátott válaszborítékot a munkája mellé, melyre írják rá: ÍRÓ-DEÁK 2009., valamint a megfelelő kategóriát és korosztályt!** (Ahány kategória, annyi boríték!)
- **Kérjük a pályázó iskolájának adatait is (név, cím, telefonszám, e-mail cím).**
- **A pályamunkákat kérjük két példányban elküldeni!**
- **Amennyiben több kategóriában is pályáznak, külön borítékba helyezték a pályamunkákat, és mindkettőn tüntessék fel a kategóriát!**
- **Kategóriánként a legjobb 5 pályamű alkotóját értékes tárgyjutalomban, emlékplakettben részesítjük. Minden pályázó oklevelet kap.**

Bővebb felvilágosítást munkaidőben a **62/ 245-066-os** telefonszámon kérhetnek a magyar szakos szervezőtanároktól.

Minden pályázónak sok sikert kívánunk!

Hódmezővásárhely 2008. október 01.

Ménesi Sándor
igazgató

Búcsú a katedrától

Sárkány tanár úr utolsó órája

1970. szeptembertől 2008. júniusig tanítottam az Egressyben, főleg elektrotechnikát és elektronikát. 38 év alatt kb. 33 ezer órát tartottam. Az utolsó évben rajtam kívül hárman voltak régebben itt az iskolában.

Kezdő tanárként (25 évesen) azonnal osztályfőnök lettem (összesen 10 alkalommal). Minden végzett osztályom után egy kis ürességet, fájdalmat éreztem. Ez azokra is vonatkozott, akiknek nem én voltam az osztályfőnökük, de 4 évig tanítottam őket. Hiányoznak. Az eltelt idő megszépíti az emlékeket. Gyakran előfordul, hogy felismernek, megszólítanak, beszélgetnek velem, bankettekre hívnak. Jelenleg is tartom a kapcsolatot több volt diákkal.

Az egyik tanuló sok évvel az érettségi után mondta: „Most is abból élek, amit az Egressyben tanultam. Az Egressy nagyon jó alapot adott.”

Egy másik tanuló (jelenleg zenész) a CD-jét az alábbi dedikálással adta át: „Köszönöm a rengeteg segítséget, törődést és emberséget, amit a tanár úrtól tanultam meg. Úgy érzem, életem végéig mellettem lesznek az Ön gondolatai.”

Több olyan tanítványom is volt (kb. 10), akinek a fiát később szintén tanítottam. 2003-ban egyszerre három ilyen diákom volt. Tanítottam később ismertté vált sportolókat, zenészt: Judik Péter, Janesika Károly, Ebedli Zoltán NB I-es labdarúgók; Petlyánszki Péter NB I-es vízilabdázó; Talmácsi Gábor világbajnok motorversenyző; Paczári Károly, a Generál együttes zenésze. Jelenleg három volt tanítványom tanít az iskolában (az egyik igazgatóhelyettes).

Szinte az egész életemet (6 éves kortól) iskolákban töltöttem. 19 évig tanultam, 38 évig tanítottam. Tanárként többet tanultam, mint diákként. Így tudtam lépést tartani az elektronika fejlődésével, és megtanulni azt, amit tanítanom kellett, de nekem korábban nem tanították. A villamoselmélet munkaközösség vezetője voltam 17 évig. Írtam kb. 30 tankönyvpótló jegyzetet (modult) elektronikából.

Szerettem tanítani (szeretem a diákokat), minden órára felkészültem. A tanításhoz szeretet és türelem kell, a tanítás szolgálat. Azt vallom, hogy: követelek tőled, mert tisztellek. Szigorú voltam, és mivel nehéz tárgyakat tanítottam, gyakran buktatnom kellett. Ez nekem is fájt, legalább annyira, mint a bukott diákoknak. Gyakran eszembe jut, hogy ha újra diák lehetnék, nagyon szorgalmasan tanulnám a magyart, a történelmet és egy idegen nyelvet.

Emlékképek, gondolatok

Kezdetben mindössze egy tanári szoba volt az egész iskolában, a tantermeket pedig vaskályhával fűtötték. Elöl, a táblánál állt, ezért ott nagyon meleg volt, míg a hátsó padokban fáztak a gyerekek. Fűtésfelelősöket jelöltem ki, akik lejártak a pincébe szemet „lopni”, és kezelték a kályhát. A szénért a pedellusnak „járt” az ajándék bor. Ezután az olajkályhás, majd a központi fűtés következett.

Felépült az „A” épület is, és az új tornaterem. A laboratóriumokban pedig elkezdődtek a mérések. Köszönhető mindez Méhész Lajosnak, az iskola akkori igazgatójának.

A 80-as években szüretelni jártunk Soltvadkertre és környékére 1-1 hétre. Ezeken a közös programokon jól összekovácsolódott a társaság. Az almát kocsányával együtt kellett leszedni; akinek ez nem sikerült, az eltemette sutasága jeleit a homokban. Komikus látvány volt a fán lógó alma egy hatalmas harapással. Szőlőszedéskor az első napon szinte mindenki elvágta az ujját. Az „ügyeskedők” kibélelték a vödruk alját, ami így hamar megtelt. S természetesen ők szedték a legtöbb vödör szőlőt.

A 70-es években még újdonság volt a hosszú haj. Egyes tanárok azzal riogatták a hosszú hajú tanulókat, hogy a műhelyben lemezollóval nyírják meg őket.

Az elmondottakon kívül szívesen emlékszem az egyik kedvenc osztályom (4. D - 1984) ballagás előtti szerenádozására, a bankettekre, a klubdélutánokra, az orosz klubestekre és a kirándulásokra.

Látogatás az érdeklődő diákokkal a Magyar Televízió épületében

Két évtizeden keresztül készítettük fel a diákokat az Országos Szakmai tanulmányi Versenyekre. 1993-ban egy tanulónk (Papp Zsigmond) megnyerte a versenyt, ezen kívül 2. helyezést 4 alkalommal, 3.-at pedig egyszer értünk el.

Zárszó

Kértem a közvetlen kollégáimat, hogy ne búcsúztassanak el. Ennek ellenére (öröömre) volt egy nagyobb (sok kolléga tisztelt meg) és egy kisebb búcsúztatás. Az előbbin kapott emléklapra ezt írták: „mindaz, ami előttünk áll, csekélység ahhoz képest, ami bennünk lakozik.” (William Morrow). Az utóbbin három kolléganő (kettőnek az osztályát éveig tanítottam) és 2 volt tanítványom (már kollégáim) köszöntek el tőlem. Az ajándékba adott könyvbe írták: „Kívánjuk, hogy őrizd meg lelkedben azt a derűt, amit olyan nagyon szeretünk Benned.”

Csak a katedrától búcsúzom el, nem az Egressytől. Az Egressy életem részévé vált. Rendszeresen bejárok sportolni, rendezvényekre, a kollégákat látogatni.

Soraimat két idézettel zárom:

„A boldogságot nem lehet ajándékba kapni! A boldogság egyetlen titka: adni, mindig csak adni, jó szót, mosolyt, hitet, bátorítást és sok-sok önzetlen, tiszta szeretetet!” (W. Goethe)

„Az élet teljességét nem években mérik, hanem örömben. Kinek-kinek annyit ér az élete, amennyi örömet szerzett másnak.”

*Sárkány László
az Egressy volt tanára*

Az m1 új stábja

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

A Dunaújvárosi Főiskola Déri János Kommunikációs Intézete országos pályázatot hirdet végzős középiskolai diákok részére

A pályázat neve:

"A média Rólad szól"

A Dunaújvárosi Főiskola együttműködésben a Cool TV-vel, és az Insomnia Reklámügynökséggel "A média Rólad szól" néven pályázatot hirdet, a média iránt érdeklődő 12. és 13. osztályos középiskolás diákok számára. A pályázat célja, hogy támogassa és lehetőséget biztosítson a tehetséges, szorgalmas, progresszív jövőképpel rendelkező fiatalok számára, álmaik, céljaik megvalósításához!

Kedves Pályázó!

Ha érdekel a média világa és tele vagy témaötletekkel, ha saját rádiós vagy televíziós műsort szeretnél, vagy azt érzed, Te jobban csinálnád, mint a nagyok, akkor ez a pályázat remek lehetőség arra, hogy kipróbáld magad és elkészítsd a saját műsortervedet! Ha a szakmai zsűri megvalósításra alkalmasnak találja a műsortervedet, akkor a Dunaújvárosi Főiskola az ország egyik legjobban felszerelt stúdióját bocsátja a rendelkezésedre, hogy szakemberek segítségével elkészítsd saját műsorodat.

A témát és a műfajt saját magadnak határozhatod meg, készítsd el a saját műsortervedet!

A cél az, hogy ne szabj határt a fantáziádnak és a kreativitásodnak, légy merész, és ne feledd: **a média Rólad szól!**

Pályázatod elkészítéséhez az alábbi rádiós, televíziós műfajok, kategóriák szolgáljanak segítségül:

- információs és hírműsorok
- háttérműsorok (kerekasztal, stúdióbeszélgetés, vita) dokumentum rövidfilmek, ismeretterjesztő műsorok
- riport műsorok
- magazin műsorok
- közvetítések (sportesemények)
- talk-show-k, valóságshow-k
- kulturális és oktató műsorok
- rétegműsorok
- vetélkedők, játékok
- reklámok, teleshopok, videoklippek

Terjedelmi és tartalmi követelmény

A beadandó pályázat egy saját műsor forgatókönyve és/vagy szinopszisa. A pályázatra benyújtott anyagok maximális terjedelme 5 A/4-es gépelt oldal, 12-es betűmérettel, 1,5 sorközzel.

A pályázat előlapján az alábbiaknak kell szerepelnie:

- Pályázat "A média Rólad szól" + a pályázat címe, kategóriája, műfaja.
- A pályázó neve, középiskolájának neve és címe, valamint igazgatójának neve.
- A pályázó születési helye és ideje, e-mail és mobil elérhetősége.

Leadási határidő: 2009. január 09.

A pályázatokat elektronikus formában kérjük elküldeni a duf@mail.duf.hu címre "A média Rólad szól" + a pályázatod címe tárgymegjelöléssel.

Az e-mailben beérkezett levelek megérkezéséről visszaigazolást küldünk.

Díjazás

A szakmai zsűri által megvalósításra alkalmasnak ítélt műsorok alkotói lehetőséget kapnak arra, hogy a Dunaújvárosi Főiskola Déri János Kommunikációs Intézetében a korszerű DFTV-, illetve Rádió 24 stúdiójában megvalósíthassák műsoraikat. A műsor elkészítésének feltétele, hogy a nyertes alkotó **a Dunaújvárosi Főiskolára jelentkezzen**, a 2009/2010-es tanévben a főiskola hallgatója legyen.

Az elkészült műsorokat a szakmai zsűri újra meglekinti és értékeli.

Televíziós műsor kategória

I. díj: A televíziós műsor elkészítése és bemutatása a Cool TV-én és 300 000 Ft értékű szakmai ösztöndíj

II. díj: A televíziós műsor elkészítése és bemutatása a Cool TV-én és 200 000 Ft értékű szakmai ösztöndíj

III. díj: A televíziós műsor elkészítése és bemutatása a Cool TV-én és 100 000 Ft értékű szakmai ösztöndíj

Rádiós műsor kategória:

I. díj Egy éves szerkesztői állás a Rádiós 24-nél

II. díj Féléves szerkesztői állás a Rádió 24-nél

III. díj Negyedéves szerkesztői állás a Rádió 24-nél

Eredményhirdetés: 2009. január 25-én. Díjátadás: 2009. szeptember 22-én.

A zsűri tagjai:

- o Málnay B. Levente, vezérigazgató, Music TeleVision Network Hungary
- o Pálffy István, MTV
- o Gönczi Gábor, szerkesztő-műsorvezető RTL Klub Fókusz
- o Ördögh Nóra, műsorvezető, RTL Klub Reggeli
- o Sváby András
- o Müller Attila, Cool TV
- o Erdős Gergely, ügyfélkapcsolati igazgató, Insomnia Reklámügynökség
- o Kuna Tibor, vezető tanácsadó, Young & Partners
- o Végh Zoltán, stúdióvezető, DFTV
- o Garda Árpád, főszerkesztő, Rádió 24
- o Szakács István, DF Déri János Kommunikációs Intézet
- o Dr. András István, intézetigazgató, DF Déri János Kommunikációs Intézet

A Dunaújvárosi Főiskola fenntartja a pályázati dokumentáció megváltoztatásának jogát.